

ת"פ 59356/11/15 - מדינת ישראל נגד ע א - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 59356-11-15 מדינת ישראל נ' ע א
מ"ת 59351-11-15
מספר פל"א 459749/15

24 ינואר 2017

לפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בת אל חיים יואל

נגד
הנאשם
ע א - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יפתח רפאלי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות** (כנגד בת זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז 1977).

כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, עניינה של העבירה בכך שהנאשם באירוע אחד ויחיד, במועד המפורט בכתב האישום המתוקן תקף את אשתו באופן המתואר בכתב האישום המתוקן בעודה הרה וגרם לה לשטפי דם בידיה.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר ממנו עולה כי הנאשם נשוי ואב ל - 3 ילדים קטנים. כעולה מהתסקיר, הנאשם התנדב לשרת בצה"ל, ושירת בהתנדבות שלוש שנים כלוחם בגדוד הסיור המדברי.

מהתסקיר עולה כי לאחר שחרורו נקלע הנאשם למצוקה כלכלית לרבות חובות רבים, התקשה למצוא עבודה, וצרך אלכוהול, וכעולה מהתסקיר, הרקע לביצוע העבירה היה שילוב של השפעת האלכוהול עם מתיחות בשל בעיות פרנסה ודיר.

כעולה מהתסקיר, הנאשם טען בפני שירות המבחן כי מאז מעצרו ולאחר שגיבש את התובנות לעניין זה, נמנע באופן מוחלט מצריכת אלכוהול ואף הביע עמדת חוזק ביחס להימנעות מצריכת אלכוהול.

עמוד 1

מהתסקיר עולה כי מאז האירוע נשוא כתב האישום, ובשל תנאי השחרור, נותק הלכה למעשה הקשר בין הנאשם לבין ילדיו והנאשם כלל לא ראה את בנו התינוק אשר נולד סמוך לאחר שחרורו ממעצרו.

מהתסקיר עולה כי שירות המבחן לא הצליח לאחרונה ליצור קשר עם המתלוננת אולם במסגרת הליכי המעצר, כן שוחח עם המתלוננת, זו סיפרה כי המדובר באירוע חריג, וכי עד לאותו אירוע, יחסי בני הזוג היו טובים, ולא הסלימו קודם לכן לכלל אלימות.

מהתסקיר עולה כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול לאורך זמן ואולם עדיין התרשם שירות המבחן ממאפיינים קונפורמיים בהתנהלותו ובערכיו, התרשם משאיפות להסתגלות בתחומי התעסוקה, ובנוסף התרשם שירות המבחן כי העבירה הינה אכן אירוע חריג על רקע התנהלותו של הנאשם בדרך כלל.

שירות המבחן התרשם כי ניכר כי המעצר ותנאי ההרחקה הביאו את הנאשם לתהליך של בחינה עצמית ותובנה באשר למשמעות מעשיו והסיכון בצריכת אלכוהול עבורו.

שירות המבחן עמד על הקשיים שנתגלו ביחס לאופק הטיפולי בעניינו של הנאשם לצד הנקודות המפחיתות סיכון, ובסופו של יום המליץ על ענישה באפיק חינוכי בדמות צו של"צ לצד מאסר מותנה.

העבירה המיוחסת לנאשם חמורה ונסיבות ביצועה חמורות במיוחד.

בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים, הנוגעים לריבונות המתלוננת על גופה, והשמירה על ביטחונה האישי, כמו גם שלווה חייה, בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מקום בו מחד, המדובר באירוע אלימות יחיד, ומאידך, מקום בו המדובר בתקיפה קשה וחמורה של אישה הרה, דומה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של הנאשם דנן, מעבר לשילוב של העדר עבר פלילי וגיל צעיר, עם הנסיבות המקלות הנובעות מהודאתו המגלמת נטילת אחריות, כמו גם חיסכון בזמן שיפוטי, סבורני כי יש מקום לבחון מספר נסיבות נוספות.

כעולה מהתסקיר, הנאשם (אשר כלל אינו חייב בשירות צבאי) בחר להתנדב לשירות צבאי. הנאשם מבלי שהיה חייב בכך מכוח חוק, בחר לתרום למדינה ולחברה, שלוש שנים, בהן במקום שיעשה לביתו, שירת שירות תובעני ביחידה קרבית, ותחת להשתכר בשכר מלא, בחר משך שלוש שנים אלו, לתרום לחברה ולמדינה.

לא הרי מי שמתגייס מכוח חוק, כהרי מי שמתנדב מרצונו החופשי לתרום לחברה בלא שחייב בכך.

לא הרי מי שצועד עם הזרם בסביבתו ומשרת בצה"ל, כמי שבא מסביבה חברתית בה מעטים הם המתנדבים לשירות צבאי, ולמעשה, בהתנדבותו לשרת את המדינה ואת החברה, סטה מהזרם והיווה ומהווה דוגמא ומופת לסביבתו.

סבורני כי ראוי שהתנדבותו של הנאשם לשרת את החברה ואת המדינה מבלי שהיה חייב בכך תעמוד לזכותו ביום סגריר, וסבורני כי יש באמור לעיל, בצירוף עם העולה מהתסקיר, בכדי להטות את הכף בעניינו לטובת העדפת שיקולי השיקום, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

בנוסף, לקחתי בחשבון כחלק בלתי נפרד משיקולי הענישה את המחירים המוחשיים בהם נשא הנאשם, בגין העבירה דנן, בדמות היותו נתון במעצר של ממש מיום 20.11.15 עד יום 13.1.16, ומאז, לקחתי בחשבון את עובדת היותו בתנאים מגבילים.

מקום שהנאשם היה עצור במעצר של ממש כמעט כחודשיים, הרי שלא ניתן לומר כי ההעדפה עתה את האפיק השיקומי פוטרת את הנאשם בלא רכיב מוחשי של ממש, שהרי תקופת המעצר בה היה נתון משמעותית ביותר.

בנוסף, מהתסקיר עצמו עולה כי ניכר כי הנאשם ערך ועורך תהליך של בחינה עצמית לרבות גיבוש התובנות המתאימות.

בנסיבות אלו, ובהתאם להוראות סעיף 40 ד' לחוק העונשין, מצאתי שראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום, ועל כן, באמצי את המלצת שירות המבחן, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום, כל עבירת אלימות ו/או איומים.

ב. של"צ בהיקף של 200 שעות בהתאם לתוכנית השל"צ שהוכנה על ידי שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ באופן מלא לשיעור רצון שירות המבחן, ו/או הממונים עליו מטעם שירות המבחן, לרבות התייצבות לכל מפגש טיפולי ו/או שיחה, ו/או מסירת כל בדיקה שיידרש, רשאי בימ"ש להפקיע את צו השל"צ ולדון את הנאשם מחדש, תוך שמובהר לנאשם כי בהעדר שיקולי שיקום, יאלץ בית המשפט לדון את הנאשם במסגרת מתחם העונש ההולם. במהלך הקראת גזר הדין הבהיר בית המשפט לנאשם רכיב זה, בשפה ברורה ופשוטה ויידא כי הנאשם הבין זאת.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בכפוף להעדר עיקולים ו/או כל מניעה אחרת, תוחזר ההפקדה שהופקדה בתיק המעצר הקשור בתיק זה, לידי ב"כ הנאשם עו"ד יפתח רפאלי.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

הוקלדעלידינוריתג'רנו